

Pořad vánočních a novoročních bohoslužeb

	24. prosinec ŠTĚDRÝ DEN	25. prosinec SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ	26. prosinec SVÁTEK SV. ŠTĚPÁNA prvomučedníka	31. prosinec SILVESTR	1. ledna NOVÝ ROK
UNIČOV	21:00 tzv. „půlnoční“ ze slavnosti NAROZENÍ PÁNĚ	08:30 Kostelní sbírka je určena na společné aktivity arcidiecéze – desátek	08:30 Kostelní sbírka je určena na společné aktivity arcidiecéze – desátek	16:00 Mše svatá na závěr občanského roku	08:30
RENOTY	15:00 mše sv. pro rodiny s dětmi, otevření jesliček	10:30 Kostelní sbírka je určena na společné aktivity arcidiecéze – desátek	10:30 Kostelní sbírka je určena na společné aktivity arcidiecéze – desátek	--	10:30
ŽELE- CHOVICE	--	--	--	--	15:30
Poznámka		od 13:00 do 17:00 prohlídka kostela a návštěva jesliček	od 13:00 do 17:00 prohlídka kostela a návštěva jesliček		

Vybrané citáty

Díky víře víme, že existuje ještě něco jiného a někdo jiný než jenom věci a lidi, které a kteří nás děsí.

A že nic nás nemůže vytrhnout z Hospodinovy milující ruky.

Když o Vánocích zpíváme „Goliáš oloupen, veselme se“, oslavujeme Pána Boha za to, že své vítězství a naše vysvobození dovršil v Pánu Ježíši Kristu.

Kdo by hledal krále v dítěti v chlěvských jesličkách a Spasitele v chudém muži, který má kolem sebe obyčejné rybáře?

Den se přiblížil. Noci ubývá. Tomu smíme věřit. Kristus, který dal svým životem naději našemu životu, nám jde naproti. Nemusíme se urputně snažit se mu přiblížit sami.

Ježíš jdoucí po vlnách býval pro křesťany významným obrazem. Znázorňuje, že Ježíš nám jde po temných a nebezpečných vodách

na pomoc, Nebojte se. Vzchopte se!

Vyjděme s trpělivou jistotou vědomí, že před námi kráčí Bůh.



Chyby včerejší už se nedají změnit. Bůh však může naši úzkost proměnit v uvážený přístup k budoucnosti. Svěřte se do Jeho rukou a vykročte s Ním do naděje.

Nic horšího už o mně nemůže být řečeno, než co o mně řekl Bůh. Nazval mě hříšníkem. Nic lepšího už o mně nemůže být řečeno,

než bylo řečeno Bohem. Nazval mě svým dítětem. Můžeme mít pokornou sebedůvěru.

Potřebujeme neustále hodnotit čistotu svého srdce. Musíme se střežit před vášní v myšlenkách i činech. Některé věci mohou být přijatelné pro druhé, ale stanou se nepřijatelnými pro nás.

Ocitli jste se znenadání ve svém vztahu k někomu jinému v bodu, kdy jste ve svém srdci našli hněv? Rychle to vyznejte – dejte to před Bohem do pořádku. Smiřte se s tím člověkem – udělejte to hned!

Dana Lukasová

V měsíci prosinci se nám sešly krásné troje osmdesátiny!
Oslaví je:
paní **Terezie Barboříková**,
paní **Marie Salamounová**,
a paní **Růžena Valouchová**.
Přejeme hojné Boží požehnání,
ochranu Panny Marie
a pevné zdraví!



M Ā S Ā N Ā K UNI OVSKĚ FARNOSTI

Prosinec 2011

Ro n Ā k 7

Ā slo 11

SLOVO ŽIVOTA NA PROSINEC

„P ipravte cestu Pānu, vyrovnajte mu stezky!“ (Lk 3,4)

V tomto adventním období je tu nové „slovo“, podle kterého máme žít. Evangelista Lukáš ho p Ājímá od Izajāše - proroka ūt chy. Prvním k es a n m toto slovo charakterizovalo Jana K titele, který byl Ježíšovým p edch dcem.

Církev nās v p edvāno n Ām období vyzívā k radosti t Ām, že nām p ĀpomĀnā tohoto Ježíšova p edch dce – Jana K titele, posla ohlašujĀcího Krāle. A ten opravdu p Āšel. Doba, ve které B h naplnĀ svĀ p Āsliby, odpustĀ h Āchy a p Ānese spāsu, je blĀzko.

„P ipravte cestu Pānu, vyrovnajte mu stezky!“

Toto slovo p ĀnāšĀ radost a zārove je vyzvou k novĀmu nasm rovānĀ celĀho nāšeho bytĀ, k radikālnĀ zm Ān Ā života.

Jan K titel nās vyzívā, aby chom p Āpravili cestu Pān . Ale o jakou cestu jde?

Ježíš ohlašovānĀ Janem K ti- telem strāvil p ed zahājenĀm ve- ejnĀho Āivota ur ĀtĀ s na pouštĀ. To byla jeho cesta. Na pouštĀ nalezl nejen hlubokĀ vztah se svĀm Otcem, ale setkal se Ā s pokušenĀmĀ. Stal se tak solidārnĀ se všĀmĀ lidmĀ a vyšel z toho jako vĀt z. Je to stejnā cesta, jakou pak nachāzĀme v jeho smrtĀ a vzk ĀšenĀ. Ježíš jĀ prošel āž do krajnosti. T Ām se

pro nās, kte Ā jdeme za nĀm, stal sām „cestou“.

On sām je cestou, po nĀz se māme vydat, abychom mohli naplnĀt svĀ lidskĀ poslānĀ, kterĀm je plnĀ spole enstvĀ s Bohem.

KāždĀ z nās je povolānĀ p Āpravit cestu Ježíšovi, kterĀ chce vstoupit do nāšeho Āivota. Je tedy pot ebnĀ „vyrovnat stezky“ nāšeho Āivota, aby k nām mohl p ĀjĀt.

Je t eba mu p Āpravit cestu t Ām, že odstrānĀme p Āekāzky jednu po druhĀ – p Āekāzky, zp sobenĀ nāšĀm omezenĀm pohledem a nāšĀ slabou v ĀlĀ.

Je nutnĀ mĀt odvahu vybrat si mezi nāšĀ a jeho cestou, mezi nāšĀ a jeho v ĀlĀ, mezi programem, kterĀ chceme my a t Ām, kterĀ nām p Āpravila jeho všĀemohoucĀ lāska.

A jestlĀže se takto rozhodneme, za n me pracovat na tom, abychom nāšĀ vzpurnou v ĀlĀ pod ĀdĀlĀli jeho v ĀlĀ.

Jak? Pln Ā realizovānĀ k es anĀ u Ā jednĀ dobrĀ, praktickĀ a moudrĀ metod : Ānit tak hned, v tĀto chvĀlĀ.

V p ĀtomnĀm okamĀziku odstra ovat jeden kāmen po druhĀm, aby v nās ūž neĀila nāše v Āle, ale jeho.

Tak budeme ŀit slovo:

„P ipravte cestu Pānu, vyrovnajte mu stezky!“

Chiara Lubichovā

PoĀehnanĀ, pokojnĀ a milostiplnĀ adventnĀ Āas.

Vānoce plnĀ radosti, vzājemnĀ lāskey a sdĀlenĀ!

At' narozenĀ DĀt'ātko prozāřĀ temnoty nāšĀch srdcĀ a naplnĀ je ūžasem!



Střípky z duchovního života

3. ást

5. H ích a vztah k Bohu

H ích otupuje naše sv domí, aniž si to uv domujeme. Navíc se nelze dívat na h ích jen legalisticky, tzn. nem žeme se jen ptát: je to a nebo není h ích. To by bylo málo. Všichni jsme p ece Bohem stvo eni z lásky, proto je h ích p edevším odmítnutí Boží lásky, pošlapání Boží lásky. H ích se tedy netýká jen Božího zákona, který jsem porušil, ale milujícího Boha, kterého jsem zarmoutil. H íchem tedy v prvé ad narušuji sv j vztah k Bohu.

Budu-li n komu asto nadávat, pomlouvat ho a lhát mu, ur it tím naruším sv j vztah k n mu, který mohl být d íve velmi p kný. M j vztah se k n mu t mito h íchy naruší, aniž si to možná uv domují. Totéž se d je ve vztahu k Bohu. H íchem se narušuje náš vztah. A toto je podstatné.

Svatost smí ení pak není jen zbavení se h ích, ale náprava mého špatného vztahu k Bohu! Jestliže ve zpov di eknu pouze: nadával jsem, pomlouval jsem a lhál jsem, pak si budu

myslet, že to nic není, že jsou to jen lehké h íchy, a možná m to nebude ani mrzet, že jsem je ud lal. Pokud mi však p jde ve svátosti smí ení o vztah k Bohu, pak moje zpov bude vypadat asi jinak. Bude nejen plná lítosti, že jsem Bohu ublížil a pošlapal jeho lásku, kterou má ke mn , ale budu se snažit napravit sv j vztah k n mu a více ho milovat.



V mezilidských vztazích nás zra uje jakýkoliv projev nelásky, který pak ihned bereme osobn . Tuto citlivost v narušení vztahu bychom si m li ovšem p stovat i ve vztahu k Bohu.

6. Co je to sv domí?

K této správné citlivosti nás má vést naše sv domí. Sv domí je dar Boží,

který má sloužit rozvoji života. Popisná psychologie si s ním neví rady, proto jej definuje jako soud (úsudek rozumu). Nelze íci odkud se sv domí v lov ku vzalo. Nacházíme v n m stopu Boha Otce, kterému záleží na tom, aby lov k nebloudil. Hlas sv domí, pokud jej lov k neotupil, radí - d lej dobro, varuj se zlého! Ukazuje nám p edevším cestu k dobru. Sv domí je místo v nás, kde m žeme p ímo navázat kontakt s Bohem.

Je možné ho mít pok ivené, proto je t eba sv domí vychovávat. Úbytek náboženského života a postupující sekularizace p isp li ke ztrát soudnosti a narušení hodnocení svých in . Vztah k Bohu se v moderní spole nosti vytratil, a tím se vytratila i schopnost poznat, co je h ích.

Katechismus katolické církve v l. 1776 cituje 2. vatikánský koncil a dává jakousi definici sv domí: „V hlubinách sv domí odkrývá lov k zákon, který si sám nedal, ale který musí poslouchat. Jeho hlas ho neustále vybízí, aby miloval a konal dobro a vyhýbal se zlu, a když je toho t eba, promlouvá k sluchu jeho srdce... Nebo lov k má ve svém srdci zákon vepsaný Bohem... Sv domí je nejtajňší st ed a svatyn lov ka; v ní je sám s Bohem, jehož hlas mu zaznívá v nitru“.

Pokra ování p íšt .
(ii)



Pastý ský list otce arcibiskupa k Roku bi mování

Drazí brat i a sestry,
práv jsme ukon ili první rok p ípravy na Cyrilometod jské jubileum, kdy jsme se ast ji vraceli k myšlenkám na k est. Skute nost, že pok t ný už nepat í sám sob , ale Kristu, nám p ináší pokoj a d v ru. Nemusíme se zbyte n strachovat o sebe, protože on se umí postarat o to, co mu pat í. Zárove ovšem se musíme snažit jednat ne podle sebe, ale podle Krista, kterému pat íme, který na nás má právo. Pak na n j m žeme spoléhat.

Dnes zahajujeme Rok bi mování. V tšina dosp lých tuto svátost p ijala, i když i mezi staršími je ada v ících, kte í v mládí nem li možnost bi mování p ijmout. Teprve bi mováním se však dovršuje naše p ijetí do církve. Každý, kdo p ijal nebo chce p ijmout svátost manželství nebo být kmotrem, má být bi movaný. Proto vyzývám všechny dosp lé v íci, kte í nejsou bi movaní, aby se p ihlásili k p íprav na p ijetí této svátosti. Starým a nemocným i v domovech d chodc mohou po krátké p íprav ud lit bi mování kn ží t eba spole n s pomazáním nemocných.

Pro je bi mování d ležitě? Vzpome te na apoštolu. M li nejlepšího u itele, sám Ježíš je nau il modlit se, vid li jeho zázraky, a p ece ve zkoušce neobstáli. Jidáš zradil, Petr zap el, ostatní utekli, jen Jan stál pod k ížem. Když na n však sestoupil Duch Svatý, stali se odvážnými sv dky

zmrtvýchvstalého Krista. P edávali víru a zapalovali v lidech lásku k Ježíši. P es všechny p ekážky církev rychle rostla. Duch Svatý skrze n bu doval Boží království ve sv t . Že my nebo íme takovou vírou, abychom zapalovali všechny kolem nás? Obnovme své rozhodnutí pro Boha a otev me se p sobení Ducha Svatého! On m že zm nit i dnešní sv t!

Co znamená mít Svatého Ducha? Znamená to podobat se Kristu, který je plný Ducha. Znamená to myslet a jednat podobn jako Ježíš. Proto se budeme v tomto roce asto dívat na Ježíše skrze evangelia, jako se rádí díváme na obrázky t ch, které máme rádí. Každému doporu ují p e íst si denn malý kousek evangelia, abychom se jaksí p es ten úryvek podívali na Ježíše, s nímž máme stejného Ducha. asto se ptejme: Jak by to te na mém míst d lal Ježíš? Pokusme se jednat jako on a modleme se o Ducha Svatého, aby nám p ipomínal Ježíšova slova a jeho p íklad, aby nám dával sílu jednat podle jeho vzoru.

Kdy m žeme po ítat s pomocí Ducha Svatého? Duch Svatý je Láska mezi Otcem a Synem. Chceme-li, aby v nás p sobil, za n me milovat. Kdo miluje, zachovává p íkázání, íká Pán Ježíš, a hledá dobro druhého. Jednejme podle Božích p íkázání a d lejme skutky lásky k bližnímu. Pak poznáme, že Duch Svatý je v nás a p sobí v nás. O to se m žeme snažit každý den a asem poznáme, jak v nás roste Boží království.

Dosp lí k es ané jsou spoluzodpov dní za farnost i k es-

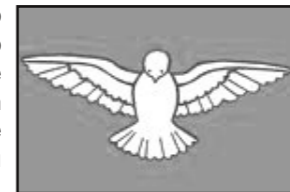
anský život v obci a v celé spole nosti. Prvotní církev byla hned od Seslání Ducha Svatého misioná ská. Všichni vydávali sv dectví o Kristu a jeho vít zství a p ívád li do spole enství církve nové lidi. Kdo si nechává poklad víry jen pro sebe, je ošklivý sobec. I o ví e platí, že ten dar jsme dostali proto, abychom mohli být užite ní. Snažme se d lit víry. Možná jsme trochu zapomn li takový úkol plnit. O svou víru s t mi, kte í ji ještě nepoznali, nebo se od ní vzdálili. Ale d íve než n koho oslovíme, modleme se za n j, aby naše sv dectví dob e p ijal, a taky za sebe, abychom to dovedli správn formulovat. P edevším ale usilujme o to, aby lidé mohli poznat Boží lásku z našeho jednání.

Vrcholem tohoto roku bude spole ná nověna p ed slavností Seslání Ducha Svatého a o slavností prožijeme obnovu této svátosti.

Byl bych rád, kdyby se ve farnostech setkali bývalí bi movanci, kte í se spole n p ípravovali p ed pár lety a snad vytvo ili p áteľské spole enství. A se nyní v t chto skupinách

znovu setkají a vym ní si zkušenosti svého k es anského života a vzájemn se povzbudí, a se i spole nou modlitbou p ípraví na obnovení života v Duchu Svatém.

Všichni, kte í byli n komu za kmotra p ík tu i bi mování, p ijali úkol dávat dobrý p íklad a pomáhat kmot enci na cest víry. Možná jsme trochu zapomn li takový úkol plnit. Vzpome me na kmot ence a p edevším se za n letos asto modleme. Bylo by dob e každý den prosit Pána, aby jim nahradil, co jsme my zanedbali.



Dnes vstupujeme také do Adventu, do p ípravy na Vánoce. Za n me toto adventní snažení prožít s denním úryvkem evangelia, s mojí podob ovat se Kristu, jednat tak, jak on by to d lal na našem míst , a ukazovat mu lásku zachováváním jeho p íkázání. Už tyto Vánoce budou o to krásn jší.

Ke spole nému úsilí každému z Vás ze srdce žehná
arcibiskup Jan

O adventní dob

Adventní doba je tak trochu popelkou mezi liturgickými obdobími – jak ji prožít? Shán níím dárk ? Nebo „konání dobrých skutk “? Od íkáním si dobrot (pokud nejsou v adventním kalendá rí)? Nebo máme lamentovat nad konzumismem dnešní doby a na íkat, jak je to dneska „strašné“, že se myslí jen na tržby?

Jádro adventu se tak dá vyjád it jednoduou v tou: *On p íšel, proto p íchází a... p ijde.* Práv proto, že B h p íšel a stal se lov kem, m že p ícházet i te do „všech stín í sv tel“, do všech rozm r našeho života – a ím víc vnímáme jeho blízkost, tím víc toužíme po jeho nové a intenzivn jší p ítomnosti, proto voláme: „*P ij, Pane Ježíši*“.. ím víc jsme prožili, jak je Pán dobrý, tím víc chceme zakoušet jeho dobrotu. Tato naše touha se definitivn naplní až p í setkání s Pánem tvá í v tvá .

Boží slovo doby adventní reaguje na o ekávání a hledání lov ka a jasn pojmenovává to, co lov k cítí ve svém srdci a ve své mysli, i když to nedokáže jasn pojmenovat; zve lov ka, aby neochaboval ve svém o ekávání a zv -stuje mu, že se jeho o ekávání napl uje.

Jako bd lá stráž nás Boží slovo ujiš uje, že ne ekáme na žádného Godota, který nikdy nep ijde, ale na n koho, kdo již p íchází. Na naši otázku: „*Strážce, kolík zbývá z noci?*“ odpovídá: „*P íchází jitro...*“ (Iz 21,11-12).

Tento „mezi as“, který nás d lí od p íchodu Pána, je napln n radostným rozechv ním, tak dob e známým snoubence z Písn písní:

„*Hlas mého milá ka! Práv p íchází, b ží po horách, ská e po pahorcích... Hle – už stojí u naší zdi...*“ (Pís 2,8-9)

„*Naše duše vyhlíží Hospodina, on sám je naše pomoc a štít. V n m se raduje naše srdce*“ (Ž 3).

Tento radostný as se vyzna uje p ípravou srdce: je t eba p ípravit cestu p ícházejícímu Pánu, odd lit zrno od plev, vykonat o istnou koupel... Tato p íprava je spjatá s ekáním, neboli jedná se o obrácení kv li blížícímu se Pánu.

Advent pat í mezi „silná“ období (spolu s postní dobou). Pro silná? Protože nás vybízejí k v tší bd losti: „*Probu se, spá í!*“ (Ef 5,14) Je to bd -lost a vnímavost v í Bohu a jeho slovu.

Advent nás vybízí k obrácení – jist , obrácení je stejné vřdycky, ale v adventní dob se p ece jen jedná o obrácení jiné než v dob postní. P edevším není tak velký d raz na askezi, pak je kladen mnohem v tší akcent na radostnost. Dále je tu jiná motivace: Pán p íchází – jednak na konci v k , jednak v liturgickém slavení o Vánocích. Kv li n mu se p ípravuji, bdím, odstra uji vše „hlu né a nadbyte né“. Proto se snažím žít v duchu „akustické ekologie“... neposlouchám „banálnosti“, abych poslouchal to podstatné. Slyším, abych se p íblížil k tomu, který se blíží. A dnešní lov k je bohužel p ehlcen hlukem i p emírou slov.

Váno ní p ípravy a shán ní dárk ... m žeme zkusit prožít „ne jako nutné zlo nebo povinnost“, ale jako dar lásky pro ty, které chci obdarovat. A tato láska m „bude st ežit“ od nervozity, vzteku a netrp livosti (p í ekání v obchodech, p í p ípravách doma...). Nejd -ležit jší není kvantita dar , ale kvalita našich vztah – to je tím nejcenn jším darem.

I když se nám neda í a neda ilo prožít advent, zkusme ud lat ur itý krok. Zkusme t eba n co nového, co jsme doposud „nevyzkoušeli“. A s pevným p esv d ením, že Pán touží po nás mnohem víc a vroucn ji než my po jeho blízkosti.

*Jak jen toužím,
abys prožil advent.
Jak jen toužím,
aby roztála tvá odmitavost
i tvá chladná uzavřenost,
a abys mi znovu pohlédl do očí.
Vždyt' ti jdu vstříc
na všech tvých cestách.
A přece ještě nikdy
jsem k tobě nesměl přistoupit.
Já, tvůj Bůh.*

*Jak jen toužím,
abys prožil advent.
Jak jen toužím
u tebe bydlet,
žít důvěrně s tebou
a sdílet všechna tvá břemena.
Vždyt' ti jdu vstříc
ve všech tvých přáních.
A přece jsem ti ještě nikdy
nesměl žádné splnit.
Já, tvůj Bůh.*

*Jak jen toužím,
abys prožil advent.
Jak jen toužím,
abys mě pustil
do svého smutku a temnoty,
do svých porážek
i do svého plynoucího času.
Vždyt' ti jdu vstříc
ve všech tvých vězeních.
A přece ještě nikdy
jsem tě nesměl osvobodit.
Já, tvůj Bůh.*

*Jak jen toužím,
abys prožil advent.
Jak jen toužím
znovu se zrodit
ve tvém městě, tvé ulici,
ve tvém domě a ve tvém srdci.
Vždyt' ti jdu vstříc
od věčnosti k věčnosti.
Ale hledám jen tebe.
Já, tvůj Bůh.*

Angelo Sacrano (zkráceno)